

ΔΗΛΩΣΗ ΠΑΝ. ΠΑΙΟΝΙΔΗ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. ΘΟΚ

Ζητάτε κ. Μάμα τα σχόλια μου γύρω από μερικά σημεία που τέθηκαν κατά την διάρκεια της συζήτησης πούγινε πρόσφατα στην Βουλή, όταν ψηφίζονταν ο προϋπολογισμός του ΘΟΚ. Και συγκεκριμένα γύρω από το θέμα ΘΟΚ-κοινό. Είναι φυσικό οι αριθμοί που δόθηκαν για το τι κοστίζει ο κάθε θεατής της Κρατικής Σκηνής στο κράτος και στην τσέπη του φορολογουμένου να προκαλούν δυσμενείς εντυπώσεις για τον τρόπο λειτουργίας του ΘΟΚ.

Εκείνο που μπορώ να πω εκ πρώτης όψεως είναι ότι η αναφορά στις 24 λίρες κατά θεατή της Κύριας Σκηνής είναι κατά τι παραπλανητική. Δεν λέω ότι είναι σκόπιμο αυτό πούγινε. Και εξηγούμαι: Δεν λήφθηκαν υπ' όψη κατά τον υπολογισμό δύο στοιχεία, που αν λαμβάνονταν υπ' όψη θα μείωναν το κόστος. Πρώτο ο αριθμός των προσλήψεων, πίσω από τις οποίες υπάρχουν θεατές (στοιχείο που λήφθηκε υπ' όψη στον υπολογισμό του κόστους στο Ελεύθερο Θέατρο) και δεύτερο τις έξη χιλιάδες περίπου των θεατών που παρακολούθησαν το 1988 τις παραστάσεις της "Ειβάθης" και του "Σκληρού Αγγελου" στην Επίδαυρο και την Αθήνα. Δεν λήφθηκε επίσης υπ' όψη στην σύγκριση που έγινε, ότι στην περίπτωση της Κρατικής Σκηνής έχουμε να κάνουμε μ' ένα δημόσιο οργανισμό, όπου οι μισθοί και τ' άλλα ωφελήματα του προσωπικού τίθενται εκ των πραγμάτων σε άλλη βάση. Δεν είναι μυστικό, ότι υπάρχει ανοιχτή ψαλίδα μεταξύ του μισθολογίου του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα. Αυτό όμως είναι αντιλαμβάνεστε γενικότερο θέμα.

Ανεξάρτητα όμως, εγώ θάλεγα, από το ύψος του κόστους, είναι γεγονός, ότι το θέατρο κοστίζει στην Κυπριακή πολιτεία ουκ ολίγα. Πρόκειται όμως, πιστεύω για μια ζωτικής σημασίας μακροπρόθεσμη επένδυση. Κι' είναι προς πίστη του κράτους που παρά τα μεγάλα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει διατηρεί την θεατρική ανάπτυξη μέσα στις προτεραιότητες του. Τα κονδύλια, που ζητήθηκαν κι' εγκρίθηκαν από την πλειοψηφεία της Βουλής συμβάλλουν με τον τρόπο τους στην διατήρηση αυτού που λέμε σπινθήρα της ζωής του νησιού μας, που τόσο μας χρειάζεται στην σκληρή μάχη για την επιβίωση και για την διατήρηση ^{πολιτιστικής μας} της ταυτότητας. ~~Είναι~~ Είναι, μου φαίνεται και δεν χρειάζεται ^{επιβεβαίωση} ανάλυση, ^{για} πώς λειτουργούν μια σειρά παράγοντες για τον στραγγαλισμό της πνευματικής ζωής του λαού μας.

Θα μπορούσε μια άλλη δομή του ΘΟΚ να κόστιζε λιγότερα στο κράτος; Δεν το αποκλείω. Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε με μια πραγματικότητα, που δεν είναι σημερινή, με δεδομένα που δημιουργήθηκαν ιστορικά και που όσα αρνητικά και να παρουσίασαν στην πορεία δεν μπορεί κανείς να παραγνωρίσει και την θετική τους υφή.

Ο ΘΟΚ είναι μια ισχυρή καλλιτεχνική παρουσία της Κύπρου με αντινοβολία, που δρασικελά τα σύνορα μας. Κι αν οτιδήποτε αλλάξει στο πρόσωπο του πρέπει να γίνει ύστερα από σοβαρό και υπεύθυνο και μακριά από τις οποιεσδήποτε σκοπιμότητες διάλογο και μελέτη.

Ένα ερώτημα που αμέσως γεννιέται είναι το πως ο ΘΟΚ αντιιρύζει το θέμα της αύξησης των εσόδων του. Με δυο λόγια πως ο ΘΟΚ ξεπερνά ένα κίνδυνο που παραμονεύει, τον κίνδυνο της εφυσούχασης.

Είναι οπωσδήποτε πολύ ανησυχητικό τ'ότι παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια μια μείωση του αριθμού των θεατών. Κι αυτό πάνω απ' όλα πρέπει να ανησυχεί τον ίδιο τον ΘΟΚ! Είναι όμως το φαινόμενο αυτό αποκλειστικά Κυπριακό; Δεν θα προβάλω όμως γενικώτερα άλλοθι. Υποχρέωση μας είναι, και το κάνουμε αυτό, να σιύψουμε με προσοχή πάνω σ' εκείνους τους παράγοντες που μπορούμε να επηρεάσουμε άμεσα για να αποκαταστήσουμε στον βαθμό του δυνατού μια πιο ζωντανή σχέση μεταξύ κοινού και θεάτρου. Και μπροστά - μπροστά μπαίνει οπωσδήποτε το ρεπερτόριο, η εξασφάλιση δηλαδή εκείνης της χρυσής τομής όπου η ανάγκη της ποιότητας, που πρέπει να υπάρχει στην Κρατική Σκηνή, θα συναντά την ανάγκη για πιο "εύπεπτο" υλικό, ένα τέτοιο υλικό που θα μιλά πιο άμεσα στον Κύπριο θεατή. Από τρεις τουλάχιστο μήνες τώρα η Καλλιτεχνική Επιτροπή του Οργανισμού ασχολείται με την επιλογή των έργων της νέας θεατρικής περιόδου από ένα μεγάλο κατάλογο έργων και το Δ.Σ. του Οργανισμού θάναι σε θέση να δώσει μέσα στον Μάιο την τελική επιλογή και τον ανάλογο προγραμματισμό. Και πιστεύουμε ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο. Αντιλαμβανόμαστε φυσικά, ότι το ρεπερτόριο από μόνο του, ακόμη κι ^{πεν} οι ^{πεν} μεγάλες παραστάσεις από μόνες τους δεν αρκούν για να φέρουν το κοινό στις θεατρικές αίθουσες. Απαιτείται εδώ ένα καλά μελετημένο σύστημα προβολής των παραστάσεων ^{και της σημασίας} διαφήμισης γενικώτερα του θεάτρου ^{και της} με όλα τα μέσα και μέσα απ' όλα τα κανάλια των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Γύρω από το θέμα αυτό ελπίζουμε να λύσουμε ^{ένα} πρόβλημα που χρονίζει: Την ^{δηλαδή} πλήρωση της από καιρό κενής θέσης του

λειτουργού δημοσίων σχέσεων του Οργανισμού. Ένα άλλο πολύ σοβαρό θέμα, που βρίσκεται μπροστά μας σαν θέμα προτεραιότητας, είναι η αύξηση των χώρων όπου δίνονται παραστάσεις, ή οριζόντια δηλαδή αύξηση του θεατρόφιλου κοινού. Υπάρχουν μεγάλα αγροτικά κέντρα απ' όπου απουσιάζουμε επί μονίμου βάσεως. Αλλά και η Πάφος βρέθηκε για μεγάλο χρονικό διάστημα, λόγω έλλειψης κατάλληλης θεατρικής στέγης, εκτός του κύκλου δραστηριοτήτων του ΘΟΚ. Και προς αυτήν την κατεύθυνση γίνονται σταθερά βήματα προόδου.

Εκκινούμε επίσης μια συστηματική δουλειά στα σχολεία, εκεί όπου βρίσκεται ο αυριανός υποψήφιος θεατής. Ήδη τους χειμερινούς μήνες δυο βασιμότατα στελέχη του ΘΟΚ η Δέσποινα Μπεμπεδέλη και η Τζένη Γαϊταναπούλου πήραν τηναποστολή να επισκεφθούν σχολεία και να μιλήσουν με τους μαθητές. Και τα συμπεράσματα τους είναι πολύτιμα και θα χρησιμεύσουν στη νέα σχολική περίοδο. Πρόκειται φυσικά για ένα τεράστιο θέμα - το Σχολείο και το θέατρο - γύρω από τοποίο θα πρέπει να κινηθούν όλοι.

Δεν μπορώ φυσικά να ισχυριστώ, ότι έστω κι' αν όλα κυλήσουν προς την ορθή κατεύθυνση, θα υπάρξει αμέσως κάθετη αύξηση των θεατών. Πιθανό μάλιστα να μη παρουσιάσει ούτε το 89 αύξηση του αριθμού των θεατών της Κρατικής Σκηνής. Ας μη ξεχνούμε ποτέ το πόσο μικρή είναι η κοινωνία μας και τ'ότι κι' αυτό είναι πολύ ωραίο, αυτή την στιγμή δίνουν δυναμικά το παρόν τους πολλές θεατρικές σκηνές μ' αξιόλογα ^{μζιέλα} επιτεύγματα. Εκείνο που μπορώ να πω είναι ότι πιστεύω στο παρόν και το μέλλο του θεάτρου μας. Διαθέτουμε ένα αξιοζήλευτο καλλιτεχνικό δυναμικό. Πλάι στ' άλλα ελεύθερα θέατρα γεννιέται τώρα και το θέατρο της Λεμεσού. Οι θεατρικοί μας συγγραφείς έχουν κίνητρα για να εργαστούν. Παρατηρείται έστω δειλά μια είσοδος νέων κυρίως ανθρώπων στις θεατρικές αίθουσες. Το φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάγρου έφερε ασυζητήτα μια ζωογόνα πνοή κι' απότι φαίνεται λειτουργούν τώρα ερεθίσματα για συνέχιση των ωραίων αυτών προσπαθειών.

Δεν αναφέρουμαι στους άλλους συγγενικούς παραπλήσιους χώρους της λογοτεχνίας, των εικαστικών τεχνών, της μουσικής, του χορού, της γενικώτερης πνευματικής δραστηριότητας που την βλέπουμε

να σκιρτά και να διεκδικεί την θέση που της ανήκει στην κοινωνία.
Ας βάλουμε όλοι τους ώμους μας σ' αυτές τις διαδικασίες που συ-
ντελούνται στον πνευματικό, πολιτιστικό, στίβο ~~της~~ ^{της} νησιά.